

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione
Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi &
benedictae Matris eius meditatione**

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. XVIII. Admirabile mysterium de summa vitæ Christi perfectione
considerandum proponitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48934)

CAPVT XVIII.

De mysterio quodam admirabili, quod in vita Christi Domini nostri considerandum est. scilicet, vitam eius, etsi quoad exteriora multis in rebus communi hominum vita fuerit similis, summo tamen in gradu perfectissimam fuisse.

DVOBUS modis virtutis bonæque vitæ perfectio consideratur. primò quoad interiora, id est, quoad caritatemque cordis, qua bona opera fiunt, atque ita certum est, vitam quam Christus in quantum homo in terra egit, suo modo infinites perfectiorem fuisse, quàm omnium Sanctorum vitam; eò quòd gratia in genere gratiæ infinita, caritate & puritate actuali in summo perfectionis gradu operaretur. atque ita qualecumque eius opus, verbi gratia, in processu, diuisio panis, &c. maioris erat perfectionis, quàm omnium Confessorum poenitentia, & Martyrum

rabili, q
nostru
vitam
to in
a fuerit
gradat

virtutis
ctio con
uo ad in
tē pur
era fut
am qua
o in terr
erfectio
Sancto
in gene
e & pur
fectio
a quate
raria in
ioris e
omnium
& Mar
tyrum

DE ORAT. MENTALI. 225

tyrum victoriæ. Alia, qua vitæ ope-
rumque bonorum perfectio confi-
derari potest ratio, est, quoad exte-
riora. Atque hoc modo dubitare
quis ex ignorantia possit, num in a-
liquis virtutis operibus Saluato-
ris vita minus fuerit perfecta, quàm
aliquorum Sanctorum. Videmus e-
nim Christum Redemptorem sæpe
panem, carnem, aliosque commu-
nes cibos comedisse, & interdum
etiam vinum bibisse, cum tamen
multi Sanctorum tota vita nunquã
quid huiusmodi gustarint, herbis si-
milibusque victitantes, vinum cere-
uisiamque ignorantes, sed frigidam
semper potantes, quemadmodum
Ioannes Baptista, qui nonnisi locu-
stas & mel siluestre comedit, num-
quam vinum, sed aquam assiduò bi-
bit. Et Iacobus Minor, qui, teste D.
Hieronymo, iã inde à primis annis,
carnè aut vinum nõ gustavit. Maca-
rius Alexandrinus, referente Palla-
dio, maxima vitæ parte præter her-
bas crudas, nihil comedit. Iulianus
Monachus, vt tradit Theodoretus,

Matth. 3.
lib. de vi-
ris illust.

In Lau-
saca.

K 5 non-

*In histor.
Religios.*

non nisi semel in Hebdomada
hordeaceum, eumque modicum
comedit, atque alij sancti plura
Videmus adhuc Christum Redemptorem,
lana aut linea fuisse vestitum
pro more patriæ, & qualis vulgari
usu apud æquales erat, et si vult
secundaria, ut post videbimus
indutum. Constat tamen plurimum
Sanctorum numquam pannum
linteum induisse, sed aspera cilicia
ut idem ipse Baptista, qui, teste
Marco, cilicio è pilis Camelæ
confecto utebatur & exuijs
malium lumbos cingebat; & sanctissimi
Monachi Eusebius & Theodosius,
ut refert Theodoretus, ferunt
totum corpus cooperti erant tantum
ea, tam aspero noctu diuq. carne
edomantes cilicio, Christus inter
homines & in oppidis agebat
& priuatorum domus ac tectum cibum
sumpturus subibat, & cum alijs
gingebat: multi autem Sanctorum, vitam
tam vitam in solitudine & deserto
tecto domoque carentes, & sine v
lo refrigerio humano transigere. Vt
Ioan-

Marc 3.

*Hist. Re-
lig. c. 4
10.*

DE
Ioanne
à pueri
mum, q
est com
illi Ioan
scribit
nos cell
quagint
quam e
alcera
narrat
sexagin
omni h
cum so
na pau
autem i
noctu c
pluuiæ
vixit,
coopert
numere
iorem
Cum e
stum si
non se
seruass
sed sa

Ioannes Baptista, qui vt tradit Lucas *Luc. 1.*
 à pueritia ad annum vsque tricesi-
 mum, quo se manifestauit in eremo
 est commoratus; & sancti Monachi
 illi Ioannes & Capito, quorum, vt *in Lausiac.*
 scribit Palladius, vnus triginta an-
 nos cellæ inclusus hæsit, alius quin-
 quaginta intra speluncam latuit nū-
 quam eadem egrediens; ac celebres
 aliter Acepsemas & Iacobus, vt
 narrat Theodoretus, quorum ille *c. 15 & 21.*
 sexaginta annos in solitudine absq;
 omni hominum commercio egit,
 cum solo Deo conuersatus, legumi-
 na paucula in cibum sumens; hic
 autem in monte sine vlllo domicilio
 noctu diuque assidue Deum orans,
 pluuia & frigori expositus sub dio
 vixit, vt sæpe ad dies multos niue
 coopertus ageret. Vt raceã alios in-
 numeros, qui eandem, quin & ma-
 iorem vitæ asperitatem sectati sunt.
 Cum ex his igitur exemplis manife-
 stum sit, Sapientissimum Domianum
 non semper eundem vitæ rigorem
 seruasse, vt multi Sanctorum fecere,
 sed sæpe secundum vulgarem agen-
 di mo-

di morem, ad licita descendisse, & consolationem & documentum omnium, declarare par est, qui facere queat, vitam Saluatoris, non modo quoad interiora, vt diximus, sed etiam quoad exteriora sine vlla comparatione perfectiorem, quam reliquorum Sanctorum, fuisse. Vt bene hocce mysterium intelligatur, notandum est, quædam ex operibus virtutum esse, quæ ex se sancta sunt, & bona, & in quibus essentia ac substantia vitutum consistat, verbi causa, in humilitate, purè Deo gloriam dare: in patientia, libenter poenitentiam subire: in caritate, ex corde bonum proximo optare: in paupertate, ex animo bona omnia tēporalia aspernari. In his virtutum operibus certum est, quò quis illorum plus habet, eò & virtutē maiorem & perfectiorem esse, quò quis purius Deo dat gloriam, eò maiorem habere humilitatem: quo libentius tolerat & suffert, maiorem patientiam; quò magis bonum proximi propter Deum querit, maiorem eius esse caritatē, atque

Cassian.

collat. 1.

c. 7.

D. Thom.

2 2. q. 184

a. 3. cō-

tra gen.

lib. 3. c.

130.

Virtutum
opera du-
plicis ge-
neris
sunt.

atque ita de reliquis. Alia autem esse
 virtutis opera, in quibus eiusdem qui-
 de essentia ac substantia non consistat,
 sed tantum sunt media ad easdem virtu-
 tes aut obtinendas, aut exercendas:
 vesunt ieiunia extraordinaria, disci-
 plina, cilicia, solitudo, paupertas
 exterior, aliaque asperitates: quae
 tamen insignis meriti sint & valo-
 ris, non sunt tamen primariae virtu-
 tis operationes; sed (adiuvante Dei
 gratia) maxima & praesentissima ad
 omnes virtutes comparandas auxi-
 lia. Hinc sequitur quoque, haec ope-
 ra, esse meliora, quod magis ad
 virtutem & statum ac bonum cuius-
 que finem conducunt. Si vir nobilis *Simile.*
 honeste induatur quod priuatus vi-
 uat, quo vestis eius pauperior atque
 humilior, eodem etiam melior, quod ad vir-
 tutem magis conducatur: verum si urbis
 alicuius praefectus constituitur, tunc
 melius minimè fuerit vilem illum
 vestem induere, at satius, honestam,
 pro dignitate officioque sumere. Si
 Clericus priuatam habeat mensam
 domi solus comedens maioris vir-
 tutis

tutis fuerit pane oleribusque vitare, modò id ad vitæ sustentationem sufficiat, quòd maioris id sit abundantia argumentum: at si Prælati ad cœnam iuuarit, multo melius fuerit, alios in mensam cibos inferre, ex ijsque cum conuiuia comedere, quod hoc caritati sit confertius.

Hisce præsuppositis manifestum est, omnem Christi vitam, & omnia exteriora virtutù eius opera in summo perfectionis gradu perfectissima fuisse: fuere quippe ad finem redemptionis & animarum salutis conuenientissima, maximeque proportionata. Cùm enim ipse regulæ ac norma videndi omnibus hominibus fuerit, par erat viuere illum vitam, in qua omnes omnium ordinis ac cõditionis homines, qui salutem quaerebant, quod imitarentur, habere possent, in eaque consolationem & fiduciam inuenirent. Si Dominus vitam omnem in deserto egisset, inuenissent quidem eremice quod imitarentur, non verò oppidum

iacol

incolz & ciues. si numquam communes cibos comediſſet, ſed ſemper ieiunaret, ac legumina comediſſet, inuenirent, quod imitarentur rigidi poenitentia ſectatores, fuiſſetque id imbecilibus, qui hanc ſequi vitam nequeunt, triſtitia ac puſillanimitatis occaſio. Quamobrem ſatius fuit, ad omnium animarum profectum & vtilitatem, vitam vixiſſe qualem vixit, è varijs ſcilicet exemplis, quæ ad omnes ſtatus pertinent, atque ex omnigenis virtutibus, quas omnes, que earundem ſtudioſi ſunt, aliquo modo imitari poſſent, diuinitus contextam. Cùm autem primaria eius intentio foret, homines ſaluare, par fuit inter ipſos illum docendi & ad ſe pertrahendi gratia, agere, & ab ipſis, quò perfectiſſima virtutum, quæ inter ipſos operabatur opera, & imprimis caritatem, miſericordiam, & benignitatem quam erga omnes declarabat coràm conſpicerent, videri. cùm autem inter homines verſari, cum ijsque agere illum oporteret, par fuit, vt vnà cū rigida poeni-

pœnitentiæ, paupertatis, asper-
 titisq̃ vitæ exemplis, quæ eorum
 pacibus dabat, etiam in habitati-
 one, cibo, potu, veste, rebus commu-
 nibus, quas licitè homines vsurpa-
 sæpius vteretur, quò hoc pacto
 omnibus gratior foret & acceptior
 & imbecillioribus, magnisq̃ pec-
 catoribus etiam animum daret & in-
 duciam. vt hinc scilicet intellige-
 rent, cùm adeò se omnibus famili-
 rem exhiberet, & in ijs quæ licita
 sunt & fieri haberiq̃ possunt, om-
 nibus se assimilaret, illum se imita-
 ri, sequi, ac per ipsum saluari posse.
 Atque hinc de eodem redemptore
 Paulus ait : *Vnde debuit per omnia
 fratribus similari; non modò quò
 naturam, verum etiam dolores, et
 viuendi & cum hominibus conue-
 sandi modum, quò saltem & mi-
 sericordiam erga omnes
 operaretur.*

Heb, 2.